

og hyad, der som Følge deraf fylder i Pungen. Jeg har ogsaa Grund til at tro, at de gennemgaaende hilse dette Forslag med Forstaaelse og Velvillie. Jeg har netop i det sidste Aar lagt Mærke til, at der i deres Blad undertiden er fremkommet Udtalelser fra Indsendere om Lønkrav, og jeg har her f. Eks. set nævnt, at man vilde finde det rimeligt, at Begyndelseslønnen blev fra 7—800 Kr. og Slutningslønnen 1,000—1,100 Kr. for fuld Tjeneste, altsaa netop saadant noget lignende, som her er Tale om. I Januar Maaned i Aar, da Hovedbestyrelsen var samlet, stillede den sine Krav op, og skrev udtrykkeligt, at den regulerede dem, fordi den fandt, at de tidligere Krav, som man havde liggende hos Postvæsenets Administration, ikke vare høje nok. Man regulerer dem da saaledes, at man sætter Begyndelseslønnen til 800 Kr., altsaa det her er foreslaaet, men saa sætter den ganske vist Alderstilløget til 100 Kr. i Stedet for som her til, 60 Kr.

Nu omtalte imidlertid det ærede Medlem for Skanderborg, de meget vidtgaende Overbudsønskery, som ere komne frem i de allersidste Dage fra den samme Hovedbestyrelses Side, og han stod i sine Udtalelser, i meget stærk Modsætning til det ærede Medlem for Nykøbing E. (Valdemar Olsen), der bebudede — saaledes som vi alle havde opfattet det, — som Socialdemokratiets Ordfører, at man ikke vilde kunne vente Overbud fra den Side, da man i det hele ansaa det, som blev budt, for saa store og omfattende Lønforbedringer, at man overfor disse store Pengekrav til Staten vilde finde det rimeligt ikke at komme med Overbud. Men da det ærede Medlem for Skanderborg fik Ordet, fik Udtalelserne unægtelig en anden Lyd. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv er helt klar derover, men det, han syntes at gøre sig til Talsmand for, er rigtignok Overbud, saa det kan forslaa noget.

Det ærede Medlem sagde først, at Landpostbudene ikke bleve behandlade som hørende til Postetaten. Denne Udtalelse vil jeg gerne tage meget stærk Afstand fra. Jeg har altid betragtet Landpostbudene som hørende til Postetaten, og den Omstændighed, at de ere ansatte ved Kontrakt, har ikke for mig spillet nogen som helst Rolle, naar jeg skulde bedømme deres Forhold. Det ville ærede Medlemmer jo ogsaa have set deraf, at jeg uagtet de ikke ere statsansatte, men ansatte i Henhold til Kontrakt, i sin Tid foreslog, at de skulde have Pension. Det vil ogsaa

kunne ses deraf, at jeg her samtidig med de andre Forslag fremkommer med et Forslag til en Lønforbedring for Landpostbudene, der betyder noget saa væsentligt, at der her er Tale om i Gennemsnit 22 pCts. Forbedring. Hvis et Forslag i en tilsvarende Skikkelse, som her er foreslaaet, bliver til Lov, ville Landpostbudenes Kaar i den Tid, jeg har været Minister, gennem Statens Udgifter til Løn og Pension være blevene forbedrede med henved 1 Mill. Kr. aarlig.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at Landpostbudene vare utilfredse med, at Spørgsmaalet om Statsansættelse ikke var løst nu samtidig. Det kan maaske nok siges om en Kreds af Landpostbude, at de ere utilfredse hermed, men jeg tror absolut ikke, det kan siges om Landpostbudene i al Almindelighed, thi de have sikkert en meget god Forstaaelse af, at der er mange Spørgsmaal at overveje her baade for dem selv, men ogsaa for Administrationen. Forholdet er jo det, at endnu i Februar Maaned i Aar udtaltes det fra de ledende indenfor Landpostbudenes Forening gennem deres Blad „Landposten“, at man udtrykkelig vilde gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Statsansættelse havde to Sider, og at det derfor, naar man drøftede det rundt paa Kredsmøder, var rigtigt at se det fra de to Sider. Det er ogsaa saa. Det Spørgsmaal har unægtelig to Sider, og man har maaske endnu ikke ret faaet Øjnene op for Fordelene ved det gamle Forhold. Det er et meget stort Spørgsmaal, om Landpostbudene selv kunne være saa vel tjente med at faa Statsansættelse, og om det ikke til syvende og sidst, naar vi faa Spørgsmaalet ret nøje overvejet og undersøgt, vil vise sig, at Hovedinteressen for Statsansættelse ikke ligger hos Landpostbudene, men derimod hos Administrationen.

Det er efter hele den Stilling, Rigsdagen har indtaget til dette Spørgsmaal, givet, at der kun kan blive Tale om Statsansættelse af dem, der have fuld Tjeneste i Postvæsenet, og det synes jo ogsaa ærede Talere her at forudsætte. Det vil altsaa sige, at den skal foretages en Deling af Landpostbudene. Medens de nu staa sammen og have fælles Interesse i at arbejde paa at forbedre deres Forhold, saa paa det ene Omraade og saa paa det andet, vil de ved Statsansættelse blive delte, idet nogle — det er henimod Halvdelen, en god Trediedel i alle Tilfælde — vilde blive statsansatte og de andre ikke. Nu have Landpostbudene i Henhold til deres Kon-